

Tovariša Tita ni več med nami.

Jugoslavija je zaječala, bolečina je segla v vsak dom, do najbolj skritih globin slehernega srca. Čas je za trenutek obstal, onemeli smo ob resnici o slovesu državljana sveta. Izgubili smo našega Tita, del vsakega od nas. Odšel je človek, ki smo mu neomajno zaupali in mu sledili po poti v napredek, v mir, v bratstvo in enakost med narodi, po poti, na cilju katere postaja človek res človek. Jugoslavija je tako lepa, naše življenje tako mirno, ustvarjalno, polno. Jugoslavija je Titova.

Iz zmage v zmago nas je vodil Tito. V revoluciji, v bitkah za osvoboditev, pri gradnji porušene dežele, pri krepitvi socializma, v boju za samoupravljanje, za oblast delavca, v boju za pravico, za lepši jutri. Poslovil se je mislec, revolucionar, humanist, državnik, prijatelj. Deček iz Kumrovca, delavec iz kamniškega Titana, genialni vojskovodja partizanske vojske, upornik iz Jugoslavije, ki je krenila v socializem po svoji poti, moder državnik, ki je velesilam ob bok postavil vizijo novega sveta – neuvrščenost. S svojo neomajno voljo, z življenjskim optimizmom in mislijo na svoje ljudstvo je krenil tudi v zadnji boj, v boj z neizprosno, težko boleznijo.

Umrl je Tito, njegova misel živi

Umrl je Josip Broz Tito. Voditelj majhne Jugoslavije, toda velikih ljudi. Jugoslavije, ki je zrasla iz krvi in trpljenja in je zato velika. Velika, ker je pretkana z vezmi bratstva in enotnosti, velika, ker je bil naš učitelj Tito. Človek, ki ga pozna in spoštuje ves svet, kajti Tito je bil državljan sveta, dosleden borec za mir, enakost in medsebojno spoštovanje na našem planetu.

Jugoslavija je izgubila trikratnega narodnega heroja. Ostaja pa nam njegova velika zapuščina, njegova veličastna oporoka. Mi vsi smo del njegove neprecenljive dediščine, kajti v miru odraščamo in smo odrasli v zrele osebnosti, v odgovorne samoupravljajce, kovače svoje in naše skupne sreče. Postali smo vojaki socializma, trdnjava miru v nemirnem svetu, trdnjava, ki smo jo po Titovem nauku ljudskega odpora in družbene samozaščite sposobni braniti pred vsakomer. S še bolj zavzetim delom si bomo prizadevali za dvig našega gospodarstva in povišanje življenjske ravni. Z demokratizacijo odločanja in kolektivnim vodenjem, z zadnjim velikim sporočilom tovariša Tita se, še bolj odgovorni in delovni, ne bojimo nobene naloge. Pod idejnim vodstvom zveze komunistov gremo enotni po jasni Titovi poti, člani velike družine enakopravnih narodov in narodnosti...

Tovariša Tita ni več med nami, z nami pa ostaja njegova misel, njegova in naša življenjska filozofija, ki bo iz dneva v dan doživljala nove potrditve. Vsem nam je težko pri srcu, žalujemo, toda ponosni, neupogljivi in enotni ti obljubljam: »Tito, ostajaš z nami! Tvoja misel nas bo vodila preko vseh zaprek v bodočnost!«

Živel je človek, ki smo ga imeli radi, Josip Broz Tito...

DOGOVORI

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto VIII – 5. maja 1980 – Štev.: 8 – posebna izdaja

Predsedstvo CK ZKJ v imenu centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije in predsedstvo Socialistične federativne republike Jugoslavije sta na seji obeh predsedstev ob smrti predsednika Tita razglasili delavskemu razredu, delovnim ljudem in občanom, narodom in narodnostim Socialistične federativne republike Jugoslavije:

Umrl je tovariš Tito.

Dne 4. maja 1980. leta ob 15.05 je v Ljubljani prenehalo biti veliko srce predsednika naše Socialistične federativne republike Jugoslavije in predsednika predsedstva SFRJ, predsednika Zveze komunistov Jugoslavije, maršala Jugoslavije in vrhovnega poveljnika oboroženih sil Socialistične federativne republike Jugoslavije Josipa Broza Tita.

Huda bolečina in globoka žalost pretresata delavski razred, narode in narodnosti naše države, slehernega našega človeka, delavca, vojaka in bojnega tovariša, kmeta, intelektualca, slehernega ustvarjalca, pionirja in mladince, dekline in mater.